

426

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 września 1959 r.

w sprawie zaniechania ustalania podatku od wynagrodzeń od kwot wypłacanych tytułem nagród za dostawę złomu stali, żeliwa oraz metali nieżelaznych i ich stopów.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452 i z 1959 r. Nr 11, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządza się zaniechanie ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od wynagrodzeń od kwot

wypłacanych pracownikom przez płatników uspołecznionych tytułem nagród za dostawę złomu stali, żeliwa oraz metali nieżelaznych i ich stopów.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Dusza

427

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 2 lipca 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Kawczyńskie Brzęki” obszar lasu o powierzchni 49,64 ha w Leśnictwie Babiak Nadleśnictwa Państwowego Koło, położony w miejscowości Lubotyn, w gromadzie Bogusławice, w powiecie kolskim województwa poznańskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 9a, c, d, f, g, h, i, j, k oraz cały oddział 10 wraz z wewnętrznymi drogami i liniami podziału powierzchniowego, według oznaczeń przyjętych w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1957—1966. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1 : 20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu liściastego ze stanowiskiem brekinii (*Sorbus torminalis*), najdalej wysuniętym na wschód na Nizinie Wielkopolsko-Kujawskiej.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu opracowania wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych,

wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, zwłaszcza nalotów i podrostów brekinii, z pozostawieniem w ziemi karpiny, oraz w razie potrzeby również wykonywanie zabiegów pielęgnacyjnych po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody,

b) zbiór owoców i nasion drzew oraz krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnawiania lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,

c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,

d) pozyskiwanie ściółki i pasanie zwierząt gospodarskich,

e) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,

f) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,

g) niszczenie gleby oraz pozyskiwanie kamienia i innych kopalin,

h) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,

i) umieszczanie tablic, napisów i znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,

j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,

k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kociol

428

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 19 września 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Ligota Dolna” obszar o powierzchni 4,90 ha, stanowiący część nieużytków należących do Rolniczego Zrzeszenia Spółdzielczego